

Somogyhegypusztá, 1897. június 7. – Tapolca, 1961. szeptember 7.

Apja a somhegyi uradalmi gazdaság ispánja volt. A veszprémi hittudományi főiskola után a budapesti tudományegyetem teológiai fakultásán szerzett diplomát. 1921. júliusban szentelték pappá. Káplánként működött Várpalotán, Szőlősgyőrökön, Csóton, Csabrendeken, Vörsön és Tapolcán. 1932. szeptember 1-jétől Káptalantóti plébánosa. Tanfelügyelő esperes, majd 1938-tól kerületi esperes. Javadalmi földjén korszerű gazdálkodásba kezdett, törzskönyvezett állatokat, gyümölcsfákat, szőlőoltványokat szerzett be. Belépett a Felső-dunántúli Mezőgazdasági Kamarába. Aktív munkatársa volt a Tapolcai Újságnak; sajtókamarai tag. Plébániáján közművelődési és vallásos egyesületeket alapított. Az 1930-as években, a tapolcai kerületben a legitimista, majd kormánypárti gróf Esterházy Mór fő kortese. 1945-ben belépett a Független Kisgazdapártba. 1945. november 4-én Zala vármegyében nemzetgyűlési képviselővé választották. 1946. március 12-én az FKGP Elnöki Tanácsa a munkáspártok nyomására tizenkilenc társával együtt kizárta a pártból. Nem lépett be másik pártba, tovább folytatta a lelkeszi tevékenységet Káptalantótiban. 1956 októberében Mindszenty József híveként lépett fel, ezért 1959. január 30-án áthelyezték Szentkirályszabadjára. Haláláig rendőri felügyelet alatt állt.